

ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО ЯК ПРАВОВИЙ ІНСТИТУТ В СИСТЕМІ ПРАВА УКРАЇНИ

О. І. МІХНО, канд. юрид. наук, доц. кафедри правового забезпечення господарської діяльності

Н. О. ГОНЧАРЕНКО, студентка 5 курсу, групи М ГІС 2014-1

Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова, м. Харків

Державно-приватне партнерство (далі – «ДПП») в Україні являється інституціональним інструментом оновлення виробництва на підставі об'єднання активів держави з інвестиційними, управлінськими та іншими ресурсами приватного сектору. Технічно відстала та зношена інфраструктура (автомобільні та залізничні дороги, морські та аеропорти, системи централізованого тепло-, водопостачання та відведення) потребує значних фінансових вкладень та застосування інноваційних технологій, що держава в умовах фінансово-економічної кризи самотійно не здатна забезпечити. Відповідно, основною аргументацією держави для реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства є обмеження бюджетних ресурсів.

Державно-приватне партнерство – складний правовий інститут. Він включає в себе багатосторонні домовленості, розподіл ризиків, аналіз комерційних перспектив і індивідуальні схеми фінансування та правового регулювання.

Закон України «Про державно-приватне партнерство» № 2404-VI від 01 липня 2010 року (далі – Закон) визначив організаційно-правові засади взаємодії державних партнерів із приватними партнерами та основні принципи державно-приватного партнерства на договірній основі.

Відповідно до Закону під державно-приватним партнерством розуміється співробітництво між державою Україна, Автономною Республікою Крим, територіальними громадами в особі відповідних органів державної влади та органів місцевого самоврядування (державними партнерами) та юридичними особами, крім державних та комунальних підприємств, або фізичними особами – підприємцями (приватними партнерами), що здійснюється на основі договору в порядку, встановленому Законом та іншими законодавчими актами.

На стороні державного партнера виступають органи державної влади та органи місцевого самоврядування. На стороні приватного партнера виступають юридичні та фізичні особи, а також можуть виступати декілька осіб, які несуть солідарну відповідальність за зобов'язаннями.

Однією із визначальних ознак державно-приватного партнерства є те, що механізм державно-приватного партнерства застосовується з метою реалізації масштабних, національних або міжнародних, суспільно значущих проектів. До визначальних ознак ДПП прийнято відносити виключно конкурентний спосіб вибору приватного партнера. Більше того, успіх реалізації проекту у формі державно-приватного партнерства напряму залежить від прозорості

проведеного конкурсу, оскільки тільки такий спосіб забезпечує вибір найбільш економічно-вигідного проекту та надійного партнера.

Структура проектів державно-приватного партнерства може відрізнятися для різних промислових секторів. Не існує такого поняття, як стандартний проект державно-приватного партнерства, оскільки кожен проект та відповідно і договір має свої індивідуальні властивості.

Законом передбачено, що державно-приватне партнерство здійснюється на основі договору. В рамках державно-приватного партнерства можуть укладатись договори про концесію, спільну діяльність, розподіл продукції, інші договори. Істотні умови договорів, що укладаються в рамках здійснення державно-приватного партнерства, визначаються законодавством України.

Формування та забезпечення державної політики в сфері ДПП Указом Президента України «Про Міністерство економічного розвитку і торгівлі України» від 31.05.2011 № 634/2011 покладено на Міністерство економічного розвитку і торгівлі України.

Позитивна реалізація проекту у формі державно-приватного партнерства на пряму залежить від прозорості проведеного конкурсу, стабільності та повноти фінансування. Тільки такий спосіб забезпечує вибір найбільш вигідного проекту та надійного партнерства.

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА У ГАЛУЗІ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

А. М. БРОВДІЙ, старший викладач кафедри правового забезпечення господарської діяльності

Т. А. КУРМАЗ, старший лаборант кафедри правового забезпечення господарської діяльності

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Державно-приватне партнерство (або "публічно-приватне партнерство", ДПП) є одним із сучасних механізмів залучення інвестиційних коштів у розвиток галузей, які традиційно відносяться до державного сектору: житлово-комунальне господарство, транспорт, медицина. Цей механізм набирає все більшої популярності у всьому світі.

Особливістю державно-приватного партнерства є співпраця між державним і приватним партнерами. У більшості випадків ДПП передбачає залучення коштів приватного інвестора з частковою передачею йому права на оперативне управління об'єктами інвестицій на обумовлений термін.

Механізм застосування державно-приватного партнерства здатний забезпечити, перш за все, можливість здійснення суспільно-значущих проектів в найбільш короткі терміни, малопривабливих для традиційних форм приватного фінансування, а по-друге, підвищити ефективність проектів за